

ISSN 2587- 2001

ANASAY

3 Aylık Ulusal Hakemli - Süreli Dergi -Yıl:1 – Sayı:2- Kasım 2017

koynunda büyüdüük

ANASAY

3 Aylık Ulusal Hakemli - Süreli Dergi - ISSN 2587- 2001

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
GENÇDES

**ÂŞTİYÂNÎ'YE GÖRE HÛLÂĞÛ HÂN'IN SİYASETİNE
KISA BİR BAKIŞ**
*A BRIEF OVERVIEW OF POLITICS OF HÛLÂĞÛ KHÂN BY
ÂŞTİYÂNÎ*

Nagehan GÜLER*

ÖZET

1390 yılında Abbâs İkbâl Âştiyânî tarafından kaleme alınan Târîh-î Moğûl yani Moğol Tarihi dokuz bölümden oluşmaktadır. Eserin beşinci bölümü İlhânlı hükümdarı olan Hülâgû Hân'a ayrılmıştır. Yazar, Moğol döneminde İrân hâkimiyetini Hülâgû'ya kadar (618-654) olan kısımdan başlatmış sonra da Bağdâd'ın işgali ve Abbâsî Hilâfeti'nin çöküşünü ele almıştır (655'den 656'ya kadar).

Çalışmamızda, Bağdâd'ın istilası ve Halifeliğin ortadan kalkması bölümü başlığı altında mevcut olan "Hülâgû Hân'ın Siyaseti" adlı kısım tercüme edilmiştir. Bu çeviri ile Hülâgû'nun bayındırlık faaliyetlerine önem verdiği ve eşi Kerâit ailesine mensup olan Dokûz Hâtûn'un tesiriyle Hristiyanlık etkisi altında kaldığı hakkında bilgi verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Moğol, Hülâgû Hân, Dokûz Hâtûn, Hristiyanlık.

ABSTRACT

Tarihi-i Moğul, namely the history of Mongolians, which was written by Abbâs İkbâl Âştiyânî in 1390, consists of nine sections. The fifth section of the work is devoted to İlkhanid emperor Hulagu Khan. The author starts in the Mongolian period the domination Persia until Hulagu (618- 654 A.D.) and then

* Arş. Gör., Artvin Çoruh Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, nagehann_guler@artvin.edu.tr

deals with the invasion of Baghdad and the collapse of The Abbasid Caliphate (from 655 to 656 A.D.).

In our study, the section of the work, “the Politics of Hulagu Khan” under the heading of “*The Invasion of Baghdad and the Collapse of the Caliphate*” was translated. This section informs us that Hulagu Khan attached importance to public works and he was influenced by Christianity under the influence of his wife Dokûz Hatûn, who was a member of Kerâit family.

Key Words: Mongol, Hülâğû Hân, Dokûz Hatûn, Christianity.

ÂŞTİYÂNÎ'YE GÖRE HÜLÂĞÛ HÂN'IN SİYASETİNE KISA BİR BAKIŞ

Hülâğû, (1256-1265) Moğolların bayındırlığı seven hânlarından biridir - Merâge (مراغه)¹, Urmîye (اورمیه) gölü, Cegâtû (جغاتو) nehri ve Âlâtâg (آلاتاغ) dağının sınırında binalar yapmıştır- felsefeye, astronomiye ve kimyaya da eğilimliydi.² Özellikle İslâmî memleketleri yağmaladığı zaman elde ettiği gelirleri de kimya alanında harcamıştır. Hülâğû, şahsen Budist mezhebini. Hoy (خوی) şehrinde tapınaklar (بتخانه / buthâneler) inşâ ettirdi. Fakat onun zevcesi olan Kerâit boyuna mensup son hükümdar Âvâng Hân'ın (آوانگ خان) torunu Dokûz Hâtûn (دوقوز خاتون)³ Hristiyan mezhebini. Bu kadın önceleri Hülâğû'nun babası olan Tûlûy'un (تولوی) zevcesiydi. Tûlûy öldükten sonra oğlu Hülâğû ile birlikte oldular. Bu sebeple bu padişahın üzerinde çok etkiliydi. Hülâğû, onun gönlünü hoş tutmak için Hristiyanlara değer verip önemli işlerde görevlendirir-

¹ Âştiyânî, bu kısımda bahsetmediği sadece ismini verdiği Merâge şehrindeki rasathâne hayli önemlidir. Hülâğû'nun emri üzerine İrân'ın büyük matematikçi ve müneccimlerinden biri olan (Dayı 2017: 49); Hâce Nasireddîn Tûsî (خواجه نصیرالدین طوسی) (1198-1273) yaptırmıştır. Hülâğû, bu rasathânenin yapımında hiçbir masraftan da kaçınmamıştır. (Reşîdüddin Fazlullâh 1374: 734; Hâdmîr 1362: 105-108; Khwandamir 1994: 59-61; Spuler 2011: 77; Yuvalı 2017: 184; Yuvalı 1998: 475; Hilmi-Aksun 2016: 148; Özgüdenli 2004: 162; Haykıran 2016: 189-196); Yapılan bu rasathâne vesilesiyle Hülâğû yıldızları göreceği, ömrünün ne zaman biteceği, ülkesinin genişleyeceğini, doğum, üreme ve hükümdarın seferlerini ne zaman yapacağını anlayıp gerçeği söyleyecektir. Bu rasathâne 657 yılında Merâge'nin kuzeyinde uzun bir tepenin ucunda yapılmıştır (Vassâf 1387: 36).

² Reşîdüddin Fazlullâh bu konu hakkında şunları nakletmektedir: Hülâğû Hân, bayındırlığı çok seven bir kişiydi. 1263 senesinde bayındırlık işleri ile meşgul oldu. İleri derece hikmet severdi (عظیم حکمت دوست) ve hikmet sahibi kişileri ilk başlarda ilmî konularda karşılıklı tartışmalar için teşvik ediyordu. Ayrıca her birine aylık maaş vermekteydi. Dergâhını ilim ve hikmet sahiplerinin varlığı ile süslemiştir. Simya ilmine de çok meyilliydi ve bu gruba çok itibar ederdi (Reşîdüddin Fazlullâh 1374: 734).

³ Reşîdüddin Fazlullâh eserin de ismi iki şekilde göstermektedir; Dokûz/Tûkûz Hâtûn (دوقوز / توفوز) 'dur. (Reşîdüddin Fazlullâh 1374: 676; İbnü'l-İbrî 2011: 47); Banâkâtî'de dipnot da Dokûr (دوقور) şeklinde belirtmektedir (Banâkâkî 1969: 611); Grigor da ise Tovûs (Dokûz) Hâtûn olarak geçmektedir. Ayrıca Dokûz Hâtûn hakkında şunları eklemektedir: Hâtûn, Ermeni ve Süryani Hristiyanları çok sever. Yanında sürekli, çadırdan yapılmış bir kilise, çan ve çok sayıda Ermeni ve Süryani papazı bulundururdu (Grigor 2012: 57).

yordu.⁴ Aynı şekilde onun ünlü kumandanı olan Kîtû Bûkâ'da (کیتو بوقا)⁵ aynı boydandı.

Îrân'da Budist mezhebinden hiç kimse olmadığı için Hülâgû zevcesi ve emirlerinin etkisi sebebiyle Azerbâyçân ve Ermenistân'da fazlaca bulunan İrân Hristiyanlarının durumuna yönelmeye başladı. Onun emriyle onlar için her yerde kilise yaptırmıştı. Dokûz Hâtûn'un ordusu gittiği her yerde o kilise çanından çalıyorlar.⁶ Bu hâtûn İsmi Vârtân (وارتان) olan Hristiyan Ermeni rahiplerinden birini kendi danışmanlığına seçmişti.⁷

⁴ Reşîdüddin Fazlullâh ve Banâkâtî, Dokûz Hâtûn'un soyu hakkında farklı bilgi vermektedir; Hülâgû'nun büyük zevcesi Dokûz Hâtûn Kerâit boyundan Unk Hân (اونک خان)'ın oğlu İkû'nun kızı (دختر ایغو) (Reşîdüddin Fazlullâh, 678; Banâkâtî 1969: 611); Eski Türk-Moğol kişi adları sözlüğü adlı eserde ise Dokûz Hâtûn'un Kerâit hükümdarı Ong Hân'ın torunu olduğudur. (Gülensoy-Küçükler 2015: 144).

⁵ Kazvîni'de کیتو بوقا (Kazvîni 1387: 589) Vassâf ve Şebânkâreî'de ise کید بوقا şeklinde geçmektedir (Vassâf 1387: 32; Şebânkâreî 1363: 261).

⁶ Reşîdüddin Fazlullâh ve Banâkâtî, Hülâgû'nun Hristiyanlara karşı olan sempatisini şu şekilde kaleme almaktadırlar: Dokûz Hâtûn, Hülâgû'nun babasının zevcesi olmasından dolayı onun derecesi diğer zevcelerinden daha fazladır. Dokûz Hâtûn, Hristiyan olduğundan Hülâgû, daima onları destekleyip onlara güç kazandırdı. Ayrıca Dokûz Hâtûn'u memnun etmek için Hristiyanlara ayrıcalıklar verip hürmette bulunmuştu. O kadar ki ölene kadar tüm yerlerde kiliseler inşa ettirmişti (Reşîdüddin Fazlullâh 1374: 678; Banâkâtî 1969: 611; Roux 2001: 342; Özdemir 2011: 228; Galstyan 2005: 31); Vardan, Hülâgû'nun Hristiyanlara olan tavrını şu şekilde açıklamaktadır; “Hülâgû, Alâmût'u ele geçirip oradan avdet ettikten sonra, Gürcistan kralı Daviti ve memleket ricalini nezdine çağırarak onlara iyi davrandı ve hüsnü kabul gösterdi. Çünkü kendisinin baş haremî Doğuz Hâtûn, nesturi Hristiyanı ve bu trikata aşına olmayarak, bütün Hristiyan milletine hürmet eder ve onların dua etmelerini arz ederdi. Hülâgû de aynı harekette bulunuyordu. Beraberinde daima kilise şeklinde çadır gezdirirler; muntazam ayın icra ederler ve çocukları serbeste okuturlardı. Her taraftan onlara sulh için müracaat eden ruhaniler hüsnükabul görür ve memnuniyet ve hediyelerle geri dönerlerdi. Ayrıca Hülâgû, Bağdad şehrini ele geçirip Musta'sım isimli halifeyi, eliyle katletmesine rağmen şehirdeki Hristiyanlar Doğuz Hâtûn'un şefaati ile kurtuldular.” (Vardan 1937: 231); Grousset ise; Hülâgû Hân'ın Hristiyanlara karşı sempatisini şu şekilde kaleme almaktadır; Doğu Hristiyanları nazarında Bağdâd'ın Moğollar tarafından işgali tanrıdan gelen bir intikam sayıldı. Moğollar, Gobi'nin derinliklerinden İslâmı yıkmak, temellelerine kadar sarsmak için gelmiş, mazlum Hristiyanlığın intikamı alan kurtarıcılar olarak görülmektedir. Hristiyanların Hülâgû'nun yanında iyi karşılanmaları hükümdarın baş zevcesi Dokûz Hâtûn'un etkisinden dolayıldı. Dokûz Hâtûn son Kerâit hükümdarı Vang Hân Tuğrul'un öz yeğeni bir Kerâit presesiydi (Grousset 2011: 359); Grigor, Hülâgû'nun Hristiyanlara verdiği değeri şu şekilde anlatmaktadır; “Ermeni kralı Hetum, Hülâgû'nun Hân tayin edildiğini ve onun iyilik ve yardım sever ve Hristiyan dostu bir kimse olduğunu duyması üzerine pek çok hediyelerle birlikte Hülâgû Hân'ı ziyarete gitti. Hân, Ermeni krallığının bu ziyareti karşısında hayli sevindi. Ona ihsanlarda bulunarak krallığının ve özellikle ülkesinde kiliselerin, din adamlarının ve bütün Hristiyanların vergiden muaf tutulmasına dair bir emirname verdi. Ayrıca Hristiyanları Müslümanlardan daha çok severdi. Hristiyanları o kadar severdi ki, Ermenilerin bir yıllık vergisini sadece yüz bin baş domuz olarak aldı. Bütün Tacik (Müslüman) şehirlerine iki yüz bin domuz gönderdi. Bu domuz sürülerinin başına Müslüman çobanlar tayin ettikten sonra, çobanlara bu domuzları her hafta bir kalıp sabunla yıkamaları emrini verdi. Buna ilave olarak, domuzlara ot haricinde, sabah akşam badem ve hurma yedirmesini de emretti. Domuz eti yemeyen büyük küçük her Müslüman'ın başı kesiliyordu. Bu uygulama Ermeni ve Gürcü askerlerinin tavsiyesiyle yapılmıştır.” (Abû'l-Farac 1999: 556-557; Grigor 2012: 58-59; Subaşı 2015: 87).

⁷ Vardan, “Şâm'ın işgali esnasında, Hülâgû ile birlikte kralımız Hetum'da bulunuyordu. Bu sebeple oraların bütün Hristiyanları ölümden kurtarıldı. Bunun için Cenâb-ı Hak onun günahlarını affetsin ve kendisine ve bütün nesline ömürler bahşetti.” (Vardan 1937: 233).

Müslümanların istilasından hiçbir vakit hoşnut olmayan İrân'ın diğer Ermenî ve Hristiyanları Hülâgû ve Dokûz Hâtûn'u kurtarıcı olarak gördüler. Ve kendilerine yardım ettiklerini zannettiler. Özellikle bu grup daha önceden de söylediğimiz gibi; Moğol gücüyle kendi Hristiyan mezheplerinin hayal ettikleri güce ulaşmaları ve Şâm ve Mısır'da savaş halinde olan Hristiyanlara yardım etmeye ve İslâmî bir anda Asya ve Afrika'dan silmeye çabalıyorlardı.

Şâm ve Mısır'a Moğol saldırısını da bizzat bu planı gerçekleştirmek için yaptılar. Özellikle Kîtû Bûkâ, Dimeşk'ı (دمشق) zorla ele geçirdikten sonra o şehirdeki camileri kiliseye dönüştürdü. Eğer Emîr Kudûz'un (امير قدوز) cesareti ve kifâyeti ve Ayn-ı Câlût savaşındaki fethi olmasaydı Moğollar İslâm'ın son sığınak yeri olan yani Filistin ve Kuzey Afrika'yı da o dönemde Haçlı Hristiyanların Müslümanların kökünü kazımakta göstermiş oldukları direnişle fethe-derlerdi. Artık İslâmiyet'in ayakta kalması ve iki mutaassıp düşman arasında İslâmiyet'in yayılması zor olurdu.

Ayn-ı Câlût vakası her ne kadar askerî bakımdan önemi olağanüstü olmasa da sonuçları bakımından çok mühimdir. Özellikle bu yenilgiden sonra Moğollar artık Şâm ve Mısır'daki fethi bitirmekte başarı gösteremediler. Diğer bir açıdan da Moğolların Müslümanlara karşı sahip oldukları kin yavaş yavaş hatırdan silinmesine neden oldu ve Moğollar İslâmiyet'in Deşt-i Kıpçâk, Hazar ve Türkistân'da da yayılmasına yardımcı oldular.

İrân'ın Moğol Sultanları Şâm, Mısırlı Müslüman Memlûk valileri arasında ve yeni Müslüman olan Türkistân ve Deşt-i Kıpçâk Moğolları ülkelerinde bulundular. Nitekim daha sonra açıklanacağı gibi zamanla İslâmiyetî kabul ettiler. Müslümanlık onları yavaş yavaş cezbetti ve kendileri Muhammed'in dinine yardımcı oldular. Hristiyanlar ve İrân Ermenilerinin siyasetî İrân'ın Müslüman emirleri ve vezirleri nüfuzu karşısında mağlup oldu.

SONUÇ:

1256-1265 yılları arasında hüküm süren Hülâgû Hân, kardeşi Mengû Kâğân'ın isteği üzerine 1253 tarihinde Batı Asya ve İrân'daki Moğol faaliyetleri için gönderilmişti. Amaç merkezî otoriteyi güçlendirme ve doğudan da batıdan da sınırlarını genişletmekti. Batıda ilk iş olarak Mülhüdlerin (İsmâ'îliyye/اسماعیلیه) kökünü kazıyıp (1256) Bağdad'a yönelerek Halifeliği 1258 senesinde ortadan kaldırmıştır. Hülâgû daha sonra da akınlarına devam ederek batı da birçok toprağı ele geçirmiştir. Ancak yenilmez Moğollar için Memlûk Sultanı olan Kudûz önderliğinde yapılan Ayn-ı Câlût savaşı ile Moğollar tarihi yenilgilerini almışlardır. Hülâgû'nun yaptığı mücadelelere dikkat edecek olursak genel itibariyle Müslüman ülkelere yöneliktir. Mülhitleri ortadan kaldırıp Bağdâd'ı alıp son halife Mu'tasım'ı öldürmesi ve Mısır'a yönelip orada yenilgi alması. Budist olan Hülâgû, zevcesi Dokûz Hâtûn'un tesiriyle Hristiyanlara bir hayli önem verip ele geçirdiği yerlerde Müslümanları yok ederken Hristiyanları ayrı tutuyordu. Sebebi ise Dokûz Hâtûn'un Hristiyan olması ve Hülâgû Hân üzerinde hayli etkili olmasıydı. Ayn-ı Câlût savaşı ile Müslümanlara olan baskı azalarak, Müslümanlık yavaş yavaş Moğollar üzerinde etki edecektir.

Savaşçı, cesur ve başarılı bir komutan olan Hülâgû astronomi, simya ve matematik gibi ilmî konularla da hayli alakadar olmuştur. Makalemizde de bahsettiğimiz gibi ele geçirdiği bazı yerlere rasathâne ve tapınaklar inşâ etmiştir. Kısacası Hülâgû, kurduğu İlhânlı Devleti'ndeki merkezileştirme siyasetine ilaveten, ülke genelinde birçok imâr ve kültür faaliyeti yaptırmıştır.

KAYNAKÇA:

ÂŞTİYÂNÎ, Abbâs İkbâl (1390 hş.), *Târîh- î Moğûl, İntişârât-ı Sâhil, Tah-rân*

BANÂKATÎ, Fakhr al-dîn Dâvûd, (1969), *Târîkh e Banâkatî*, (Ed: Ja'far Shear), Tehran.

DAYI, Özkan, (2017), *İrân'ı Moğollarında İdarî Bürokrasi (1230-1295)*, (Yayınlanmamış Doktora Tezi), Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı, Erzurum.

GALSTYAN, A.G., (2005), *Ermeni Kaynaklarına Göre Moğollar (XIII.-XIV. Yüzyıllara Ait Eserlerden Alıntılar)*, (Çev: İlyas Kamalov), İstanbul: Yedi-tepe.

GREGORY, Abû'l-Farac (Bar Habraeus), (1999), *Abû'l-Farac Tarihi, C.II*, (Çev: Ömer Rıza Doğrul), Ankara: TTK Yayınları.

GRİGOR Aknerli, (2012), *Okçu Milletini Tarihi*, İstanbul: Yeditepe.

GROUSSET, Rene, (2011), *Steplerin İmparatorluğu Atillâ-Cengiz Han-Timur*, (Trc: Halil İnalçık), Ankara: TTK Yayınları.

GÜLENSOY, Tuncer-KÜÇÜKER Paki (2015), *Eski Türk-Moğol Kişi Ad-ları Sözlüğü*, İstanbul: Bilge Kültür Sanat.

HÂNDMÎR, Gıyas'el-din Hemâm'el-din (1362), *Tarihî Habib el-Siyer Fi Ehbarı Efradı Beşer*, (Nşr. Muhammed Debir Siyaki), Hayyam, C. II, Tahran.

HAYKIRAN, Kemal Ramazan, (2016), *Moğollar Zamanında Yakın Doğu (İlhanlı Hâkimieti Altında İrân, Azerbaycan ve Türkiye'de Dini, İlmi, Fikri, Edeb, ve Mimari Hayat)*, İstanbul: Ötüken.

HİLMÎ, Şehbenderzâde Ahmed-AKSUN, Ziya Nur, (2016), *İslâm Tarihi 2 (Türkler ve İslâm Selçuklular, Haçlı Seferleri, Moğollar ve Sonrası)*, İstanbul: Ötüken.

İBNÜ'L-İBRÎ, Ebü'l-Ferec (2011), *Târîhu Muhtasari'd-Düvel*, (Çev: Şerafeddin Yaltkaya), Ankara: TTK Yayınları.

KAZVÎNÎ, Hamdullah Mustevfi b. Ebî Bekr b. Ahmed b. Nâsr (1387), *Târîh-i Güzide*, (Nşr. Abdülhüseyin Nevaî), Müessesesi-i İntişârât-ı Emîr Kebîr, Tahrân.

KHWANDAMİR (1994), *Habıbu's Sıyar*, (Tome Three Part one, Genghis Khan-Amir Temür), (Ed: Şinasi Tekin and Gönül Alpay Tekin), Harvard University.

ÖZDEMİR, h. Ahmet, (2011), *Moğol İstilası (Cengiz ve Hülâgû Dönemleri)*, İstanbul: İz Yayınları.

ÖZGÜDENLİ, Osman Gazi, (2004), “Merâga” *İA*, XXIX, İstanbul, 162-163.

REŞİDÜDDİN FAZLULLÂH, İbn-i İmâdüddeve Ebû'l-Fazl b. Ebu'l-Hayr Hemedânî, (1374 h.ş.) *Camiü't Tevarih*, I-II, (Nşr: Behmen Kerîmî), Tehran.

ROUX, Jean-Paul, (2001), *Moğol İmparatorluğu Tarihi*, (Çev: Aykut Kazancıgil-Ayşe Bereket), İstanbul: Kabalcı Yayınevi.

SPULER, Bertold, *İran Moğolları (Siyaset, İdare ve kültür İlhanlılar devrinde, 1220-1350)*, (2011), (Çev: Cemal Köprülü), 2. Baskı, Ankara: TTK Yayınları.

SUBAŞI, Ömer (2015), *Gürcü-Moğol İlişkisi -Güney Kafkasya 1220-1346-*, İstanbul: Kitabevi.

ŞEBÂNKÂREÎ, Muhammed Bin Ali Bin Muhammed (1363), *Mecma'u'l-ensab*, Tehran.

VARDAN, Müverrih, (1937), *Türk Fütuhâtı Tarihi (889-1269)*, (Çev: Hrant D. Andreasyan), İÜEFY, İstanbul.

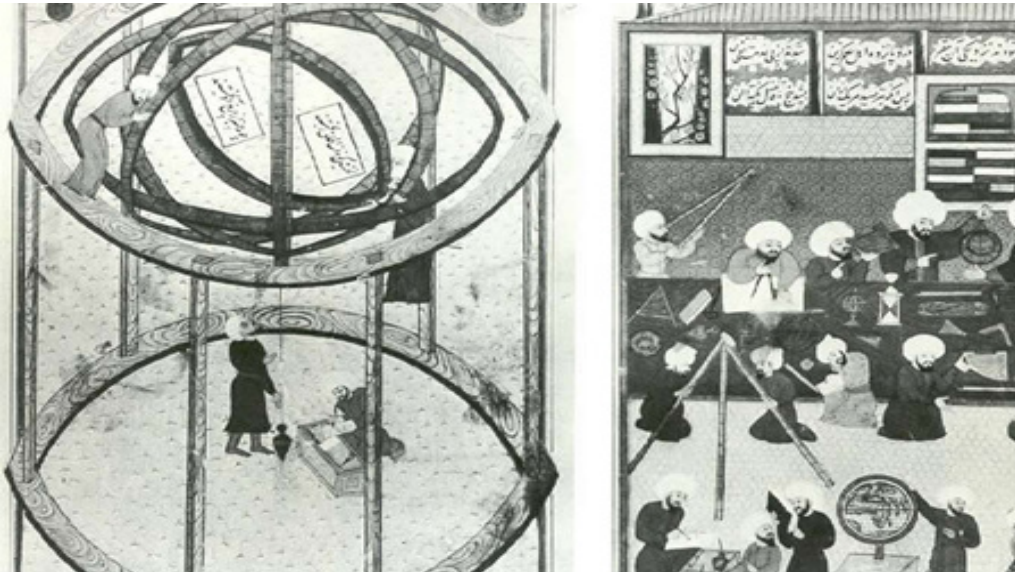
VASSÂF, Şihâbu'd-din 'Abdullâh b. Fazlullâh Kâtib-i Şîrâzî, (1382), *Tahrîr-i Târih-i Vassâf*, 'Abdu'l-Muhammed Âyetî, Tahran: Pejuheşgâh-ı Ūlûmî İnsanî ve Mûtalât-ı Ferhengî Yayınları.

YUVALI, Abdülkadir, (1998), “Hülâgû”, *İA*, XVIII, İstanbul, 473-475.

YUVALI, Abdülkadir, (2017), *İlhanlı Tarihi*, İstanbul: Bilge Kültür Sanat.

Resim 1: Hülâgû Hân ve Dokûz Hâtûn. (<http://www.turktoresesi.com/view-topic.php?f=19&t=1063>).

Resim 2: Merâge-Rasathânesi.

(<http://www.dunyabizim.com/gezi-mekân/11410/ilk-buyuk-gozlemevi-Merâge-Rasathânesi>).

Resim 3: Arkeolojik kazılarda ortaya çıkan Merâge Rasathânesi'nin kalıntıları. (Özgüdenli 2004: 162).

Resim 5: Merâge şehrine sembolik olarak dikilen rasathâne kubbesi. (<http://www.republika.co.id/berita/dunia-islam/islam-digest/16.11.10/ogf63n313-ilmu-pengetahuan-di-era-dinasti-timurid-tumbuh-pesat>).

Pir Murat SİVRİ

SEFERBERLİĞİN İLANINDAN SARIKAMIŞ HAREKÂTI'NA KADARKİ GELİŞMELERDE HAFIZ HAKKI BEY

Ferdi AKBAŞ

GÖRDES İLÇESİNİN EĞİTİM COĞRAFYASI

Burak Muhammet GÖKLER

BELEN ABDURRAHMAN PAŞA TÜRBESİ VE MEZARLIĞI

Nagehan GÜLER

ÂŞTİYÂNÎ'YE GÖRE HÜLÂGÛ HÂN'IN SİYASETİNE KISA BİR BAKIŞ

İlker ÖNAL /Kadir BENDAŞ

SİNOPTİK ÇAĞDA GÖZETİMİN MORFOLOJİSİ:TAKİP EDİLMEK VE İNTERNET REKLAMCILIĞI

Yavuz KILIÇ / Gülsen HIRA

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ATATÜRK KİTAPLIĞI OSMAN ERGİN YAZMALARİ OE_YZ_0119 NUMARAYA KAYITLI MECMÛ'ADAN HAREKETLE YÛNUS DÎVÂNINA İLAVE TEKLİFLER

Gözde KARAKAYA

PLATON'UN DEMOKRASİ ANLAYIŞINA UYGUN İNSAN FİGÜRÜ

Uğur KARCIOĞLU

TÜRK KÜLTÜRÜNDE ATIN ÖNEMİ VE ATA SPORLARIMIZDAN ATLI CİRİT OYUNU

Büşra COŞANAY

TASAVVUF DÜŞÜNCESİNDE SEYR U SÛLÛK ÜZERİNE BİR İNCELEME

Neslihan Aybike CEYLAN

KAMU HUKUKU (GENEL KAMU HUKUKU) SOSYAL VE EKONOMİK HAKLAR VE HAKLARIN BÜTÜNLÜĞÜ İLKESİ

Necmiye ÖZBEK ARSLAN

GELİBOLULU ÂLÎ'NİN MİHR Ü MÂH MESNEVİSİNİ JUNG'İN ARKETİPSEL SEMBOLİZM KURAMI AÇISINDAN OKUMA DENEMESİ

Hasan DEMİRCİ

24 TEMMUZ 1923 TARİHLİ LOZAN (LAUSANNE) BARIŞ ANDLAŞMASI'NIN TÜRK VE DÜNYA TARİHİ AÇISINDAN YERİ VE ÖNEMİ

Damlanur KÜÇÜKYILDIZ

TELİF HAKLARI ÜZERİNE HUKUKİ BİR İNCELEME: HALK KÜLTÜRÜ ÜRÜNLERİNDE TELİF HAKKI / KİTAP TANITIMI

ANASAY

anasaydergisi@hotmail.com

ISSN 2587-2001

9 772587 200005